

Translokationstale 2021

Kære Studenter

Først og fremmest et stort og varmt tillykke med Studentereksamen! Nu blev det jeres tur til at sidde her til Aurehøjs højtidelige translokation. Tre års slid og slæb, fest og fællesskab, op- og nedture. Nu har I huen på hovedet og beviset i hånden. Rundt om jer sidder stolte, glade og forventningsfulde forældre.

I starten af 2021 var vi vidne til en præsidentindsættelse, hvor særligt én kvinde fik næsten større opmærksomhed end den tiltrædende præsident. Amanda Gorman talte om AT SE LYSET og AT VÆRE LYSET. Hun sluttede sin tale således:

For there is always light,
If only we're brave enough to see it
If only we're brave enough to be it

I sin tale til Joe Bidens indsættelse taler Amanda Gorman om demokratiets styrke og vigtigheden

af tolerance og respekt. Der er ikke et quick-fix, men kun det lange seje træk. Hun minder os om, at vi ikke kun er her for os selv, men at vi har en pligt til at "leave behind our country – better than the one we were left with". For mange mennesker – ikke kun i USA – men i hele verden, var netop et fokus på lys og en tro på en bedre fremtid med til at skabe et fornyet håb. Ikke kun for demokratiet, men også for retfærdighed og diversitet.

Det seneste år har vi søgt efter lyset for enden af tunnelen, samtidig med at vi også har forsøgt at skabe lys i en mørk hverdag med hjemsendte elever og virtuel undervisning. I er den årgang der til dags dato har været væk fra Aurehøj i længst tid. Da skolen lukkede i december 2020, tror jeg ikke, at vi havde forestillet os, at vi først ville vende tilbage efter påske. Den lange nedlukning har været hård for mange af jer. Læring i det todimensionelle rum kan på ingen måde erstatte det fysiske rum, hvor relationer, mimik og empati er vigtige faktorer i en hverdag. Mange har følt sig ensomme – i forvejen måtte I knap nok være sammen med andre end kammeraterne fra klassen.

Heldigvis har vi på Aurehøj en række elever, som alligevel har haft overskud til at række ud til de kammerater, som har været ensomme. I har været kreative og arbejdet for at lave sociale arrangementer, som for eksempel en virtuel bagedyst eller virtuelt bingo. I har formået ikke kun at se lys, men også at skabe lys for andre.

”Det seneste år har vi søgt efter lyset for enden af tunnelen, samtidig med at vi også har forsøgt at skabe lys i en mørk hverdag med hjemsendte elever og virtuel undervisning. I er den årgang der til dags dato har været væk fra Aurehøj i længst tid”

Coronakrisen har været altdominerende det sidste 1½ år. Den har fuldstændig vendt op og ned på det samfund, som vi kender og dermed også på det Aurehøj vi kender. Vi har holdt afstand, sprittet hænder og senest lært at dreje en vatpind i næsen for, under supervision, at selvteste for Corona. Men vi har også lært, hvor meget vi har brug for fællesskaber som klassefællesskabet og Aurehøjfællesskabet. Jeg tror aldrig før, at så mange elever har savnet skolen og den hverdag, hvor vi dagligt mødes. Det seneste år, har vi ligeledes måttet undvære meget af alt den musik, som vi normalt har på Aurehøj – koncerter, big bang ball, og blot at mødes til den frivillige musikundervisning. Heldigvis kan vi fortsætte med vores musikprofil fremover og vi glæder os til at vende tilbage til en mere normal hverdag.

Jeg tror, at vi alle oplever, at vi står i en meget skelsættende tid. Corona har vendt op og ned på alt det, som vi har taget som en selvfølge. Vores frihed har været afgrænset, som man ikke har set siden 2. Verdenskrig i et moderne demokrati. Vi tager med stor taknemlighed imod de sociale aktiviteter vi får tilladelse til i samfundets langsomme genåbning. Og for hver genåbning har vi oplevet lyset stærkere. Vi genoplever mødet med klassen, mødet med vennerne, mødet med koret eller orkestret.

Men med de store kriser - klimakrise, biodiversitetskrisen, ressourcekrisen – som vi har foran os, er det ikke nok, at se lyset – at finde en individuel vej. Det er også vigtigt at være lyset – at være med til i fællesskab at være lyset – at vise en fælles vej.

”Jeg tror, at vi alle oplever, at vi står i en meget skelsættende tid. Corona har vendt op og ned på alt det, som vi har taget som en selvfølge.

Vores frihed har været afgrænset, som man ikke har set siden 2. Verdenskrig i et moderne demokrati. ”

Vi står på tærsklen til en ny epoke. Corona har vist os, at vi kan løse store kriser gennem en fælles indsats. Individet har måttet tilsætte egne ønsker, privilegier, friheder og behov for at løse den store krise.

Da vi havde en virtuel fællestime i januar omkring biodiversitet var mange af jer optaget af, hvordan vi kan gøre en forskel. Hvordan kan vi handle i fællesskab for at skabe større biodiversitet. På Aurehøj har vi det seneste år arbejdet for biodiversiteten – vi har plantet en bi-venlig have med blomster, som er særligt velegnede til insekter, vi har skabt et kunstværk af den truede kløverhumle og vi er blevet klogere gennem et oplæg på en fællestime.

Når man står i dag og ser tilbage på det seneste årti, 2010-erne, så kan man se dem som en kulmination på individualiseringen med autofiktion, selfie-kultur, præstationskultur, træningskultur og kropsfokus. Måske har vi ikke været gode nok til at prioritere det vigtige her i livet.

I har som årgang måttet undvære mange af de traditioner, fester og lignende, som man tog for givet. Men, hvad har corona givet jer: Måske har I genopdaget nogle af de vigtige værdier som fællesskab, samvær, gode relationer, dannelse – værdier som vi skal huske, at tage med ind i 20'erne.

Fremfor præstationsfokus, så er det vigtigt at blive til nogen og ikke blot til noget. Når I nu skal ud i verden og træffe valg af uddannelse og karriere, så tænk også på, hvordan I kan gøre en

forskel. Det kan være for klima og bæredygtighed eller for andre mennesker. Jeg håber, at vi har været med til at give jer viden og indsigt, så I kan træffe de valg – både uddannelsesmæssigt, men også handlemæssigt. I er en del af løsningen på de store kriser, som vi står overfor – I kan uddanne jer – både inden for sciencefagene: ingeniør, medicin, men der er også behov for nytænkning indenfor arkitektur, humaniora, samfundsfag og økonomi – der skal tænkes nye løsninger hele vejen rundt.

Bæredygtighed skal i langt højere grad være udgangspunktet for vores virke og for måden, vi producerer viden på. Skal vi lykkes med omstillingen, så skal kommende generationer, der kommer på universiteterne og i forskningen skoles til en bæredygtig og tværfaglig tilgang. Vi skal huske, at fremtidens samfund ikke nødvendigvis er en dystopisk version af det nuværende. Vi kan i den kommende omstilling være med til at bygge et bedre og måske mere retfærdigt samfund.

”Denne sidste uge med den afsluttende eksamen, studenterhuer, studenterfester og middag og endelig en koncert med Scarlet Pleasure har været en stor fest - et lyspunkt ovenpå dette Corona-år: ”

Vi skal skabe håb, for et nyt og bedre samfund, hvor vi tænker over vores ressourcer – der skal være ressourcer til de kommende generationer. Vi skal tænke over, hvordan vi behandler vores natur – passe på dyrearterne! Og vi skal forholde os til skiftende klima – mere regn i perioder og mere tørke i andre. Vi skal tænke over, hvordan vi indretter os, så vi ikke er så sårbare overfor forandringer. Men ansvaret skal ikke ligge hos individet alene, men skal placeres i fællesskabet.

Foråret 2021 blev også et forår, hvor Aurehøj kom med på årets Oscaruddeling. Da Thomas Vinterbergs film DRUK vandt en Oscar, var Aurehøj også en del af prisen. Flere af jer elever, som sidder her idag har været med i filmen. Optagelserne startede på Aurehøj samme dag, som jeg selv startede som rektor på Aurehøj. Den hyldest, som filmen har til livet, er også en hyldest til jer unge mennesker i starten af jeres liv. Denne sidste uge med den afsluttende eksamen, studenterhuer, studenterfester og middag og endelig en koncert med Scarlet Pleasure har været en stor fest - et lyspunkt ovenpå dette Corona-år:

*What a life, what a night
What a beautiful, beautiful ride
Don't know where I'm in five but I'm young
and alive
Fuck what they are saying, what a life*

Til slut vil jeg sige tak til jeres familier for, at vi har måttet låne jeres skønne unge mennesker. Tak for jeres tålmodighed, at I har været med til at bakke op – også, når det var mandag morgen i november og særligt da undervisningen rykkede hjem til værelset eller køkkenbordet.

Tak til alle lærerne, som har været med til at motivere jer, udfordre jer, danne og uddanne jer.

Tak til vores studenter – vi sender jer nu ud i verden med dannelse i rygsækken. I skal ud at gøre verden til et endnu bedre sted at være. I skal ud at være lyset - I skal være nogen – og I skal nyde livet.

Stort og hjertelig tillykke med studentereksamen.